

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Jesus Passus Per Centuriam
Modorum Meditandi passionem Salvatoris nostri illustratus; cui
accesserunt Meditationes In Passionem Domini XLVI. - Juxta numerum
dierum Quadragesimæ

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066405

92. Considerando Passionem Domini tanquam quiddam Christo Deo,
gloriosissimum & dignissimum, idque in ipsa sua enormitate atque
indignitate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45427

MODUS XCII.

Nonagesimus secundus meditandi Passionem Domini nostri Modus esse potest, tanquam quiddam Christo Deo Gloriosissimum atque omnino dignissimum, idque in ipsa sua indig- nitate & enormitate. Novimus ab Apostolo Paulo notatum esse triplex Judicium de Christi Passione, Cruce, & Morte. nempe quod *Judeis* quidem sit *scandalum*, *Gentibus* seu infidelibus gentilibus *stultitia*, *Electis* autem & credentibus, *Dei virtus atque Sapientia*; assignatque rationem, non minus veram, quam miram, dicens: *quod quod stultum est Dei, sapientius est hominibus: & quod infirmum est Dei, fortius est hominibus.*

*Euf. Neremb.
in Theop. Par-
te 1. lib. 2.
Cap. 27.*

„ Expendit hoc argumentum præclarè & oratione, & pietate citatus proximè Joannes Eusebius Nerembergicus, propterea ejusdem verbis hunc meditandi Modum hic exponam, abbreviatis tamen, vitandæ longitudinis causa.

„ Quod *Gentibus stultitia* est, visum *Judeis scandalum*: Deum-Hominem mortuum fuisse, laboribus saginatum, & per totius Patentiæ pericula commendatum, hoc summa sapientia est, & decentissimum Deo. Cyrillus Jerosolymitanus non solam gloriosam dixit crucem Christo JESU, sed gloriationem gloriationum. Inprimis allego privilegiatam Amoris legem, per quam nihil vilescit, quidquid amore fit, etiam vilissimum: commendare charitate omnem humilitatem. Juvat addere Christianam Baldovin sententiam. Judas vel Judæus Christum mortuum tradidit, & hoc ex malignitate; tradidit Patrem Filium, & Filius se ipsum, & hoc ex charitate.

G: —
Bi
oper:
JOM
NE
SE

Nec traditionis est rea Charitas, sed innocens est etiam in morte Christi. Soli enim charitati licet, quidquid libet, & impune: sola Deum cogere potest, quasi imperiosa. Hæc de cælo Deum deposuit, hæc in cruce posuit, hæc tam innocenter quàm salubriter sanguinem Christi fudit in remissionem peccatorum.] Ergo, si amare dignum est Deo, nihil indignum erit quod amatorio impetu fecerit: quânto magis pati, quod ipsum Amorem maximè commendat. Tam abest, ut Patientia majestate Jesu indigna sit, ut non solùm eam suus Amor commendet, qui commendat etiam vilia, & abjecta & ipsa commendat Amorem omnia commendantem.

Satis jam Actiones Divinæ fidei Amoris, præstiterunt. Oportebat per omne periculum, explorari, scilicet per Passiones. Quia nos videlicet (verba sunt Gregorii) minus amaret, nisi & vulnera nostra susciperet: nec vim nobis suæ dilectionis ostenderet, nisi hoc quod à nobis tolleret, ad tempus ipse sustineret. Passibiles quippe mortalesque nos reperit, & qui nos exsistere fecit ex nihilo, revocare videlicet etiam sine sua morte possit à Passione. Nos itaque quia amati à Deo vulneravimus eum, ideo ut vulnera sui Amoris per vulnera sui Corporis significaret ipse Jesus dulcissimè affatur Animam: *vulnerasti cor meum soror mea sponsa, vulnerasti cor meum.*

Deinde non indigna est Divinitate tolerantia, allego sensum naturæ, & ipsorum Ethnicorum suffragium. qui cùm filium aliquem Dei, suum Herculem ad exemplar virtutis proposuissent, laboribus etiam exornârunt, & omni consecrâ-

Rr 3

secrâ-

DIRIGI
 CXXI
 ASCET
 LIS III
 V
 8

affionem
 tranquam
 m atque
 ia indig
 Apollolo
 Christi
 d Judæis
 fidelibus
 entibus,
 tionem,
 ns: quia
 ribus: &
 s.
 clara &
 Joannes
 ejusdem
 rponam,
 s causa
 a Judæis
 m fuisse,
 atem
 ientia
 rofoli
 cruce
 tionum
 legem
 it, etiam
 em hu
 Baldoin
 o mon
 lit Pate
 aritate
 Ne

secrârunt patientiâ. Hujus gloriam lego ab Ethnicis commendatam, & per ignominiam Crucis, de qua Lucius Florus, Reguli mortem narrans sic loquitur. *Nec ultimo sive carcere, sive Crucis supplicio deformata majestas, imò hu omnibus admirabilior, quid aliud quàm victus de victoribus, quia Carthago non cesserat, de fortuna triumphavit?* Hæc Ethnicus de Patientia Homi- nis; quantum gloriabitur Christianus de Patientia Dei? dicam cum Ambrosio. *Decora facies que non erubescit authorem: que non confunditur Redemptore.* Dicam cum Tertulliano. *Quodcumque Deo indignum est, mihi expedit, salvis sum, si non confundar de Domino meo. Qui me (inquit) confusus fuerit, confundar & ego eum. Alias non invento materias confusionis, que me per contemptum ruboris probent bene impudentem & feliciter stultum. Natus est Dei Filius: non pudet, quia pudendum est. Et mortuus est Dei filius: prorsus credibile quia ineptum est: & sepultus resurrexit, certum est, quia impossibile est.* Dicam denique cum eodem, humilitates & passiones JESU, necessarium decus fidei.

„Cæterum, & fidem Majestatis tanta humi-
 „litas præstat. Non habet Deus suum honorem
 „leviter sibi adhaerentem ut facile excidat: inna-
 „ta est illi Majestas, securo periclitari se potest, &
 „tura, & tota, & magnificè demittere. Ille e-
 „nim qui non duxit rapinam æqualitatem Patris
 (etenim reverâ, & legitimâ, & naturali heredi-
 tate æqualis erat) securè potuit semetipsum exci-
 anire. Non enim rapuerat gloriam (ait Theo-
 phylactus) ut timeret de illa excidere: & pro-
 pterea non dedignatur humile quidquam facere: qu

G: —
 Bi
 opere:
 JOM
 N
 5

*Ambrosio. Ser.
 Tertulliano. lib.
 de Carne
 Christi. c. 5.*

qui generosi non sunt, quod gloriam rapiant, non
lunt ullo modo humiliari, ut non perdant quod
rapuerunt. At omnium Rex erat Christus &
Dei Filius. *Hæc summa magnitudinis servitus est,
non posse fieri minorem.* dixit Seneca.

Decebat etiam Magnum illum Dominum,,
Majestatis exhiberi minimum, & sapientis præ-
ceptum adhuc amplecti. *Quantò magnus es hu-
milia te in omnibus.* Elegantissimè Balduinus. *Se-
cundùm Magnitudinem dignitatis, æqua sit men-
sura humilitatis, humilitas in honore, honor est ipsi-
us Honoris, & Dignitas Dignitatis. Omnis Dig-
nitas ipso nomine Dignitatis indigna est, si humilia
dedignetur. Humilitas autem sine honore, ipsa sibi
sufficit ad honorem. Honor vero sine humilitate se-
se perducit ad confusionem.* Adjice, nullam igno-
miniam Patientiæ injustam esse, imò gloriosissi-
mum est indignè pati. *Quantò turpius est ob
peccata mereri supplicium, tantò gloriosius sine
peccato ferre: quid erit si non sit peccatum, ma-
ximè si nec alienum. Hic totus est Pudor Crucis
Christi, scilicet Gloria est.*

Præterea, Opera Dei imperfecta non sunt,,
depressit se ad Humilitatem nostram, ad exem-
plum; ad redemptionem, exactè debuit facere,,
quidquid fecit: Voluit pati? debuit exactè pa-
ti: id est, non minùs quàm ullus, id est, plus,,
omnibus. Voluit mori? debuit exactè mori,
morte (ut sic dicam) mortalissimâ. Voluit hu-
miliari? debuit exactè humiliari, debuit magna-
nimiter, debuit ad extremam lineam: voluit ege-
re? debuit exactè egere, id est, nihil habere.
Propterea tanto voluit contemptui haberi, &
execrandus judicari, ut (quemadmodum Ansel-

Rr 4

mus

Drus
Ki
ascet
lis III
V
8

Epist. 1.7. mus ait) nec mori dignus haberetur intra aliquam
 hominum habitationem, neque inter homines, nisi in-
 ter execrabiles. Neque sub tecto aliquo, nisi sub
 tecto, de quo ejici non potuit, ut secundum Prophetam
 opprobrium hominum & abjectio plebis estimaretur.
 Denique si decens Deo fuit, Deum fieri homi-
 nem, decuit sic fieri hominem, ut minus homine
 videretur. Sunt enim Divina opera eximia, &
 in humilibus etiam magnifica, & quodam infini-
 tatis odore illimitata.

„Multæ aliæ causæ fuerunt, quæ sic JESUM
 „meum exigebant: Consolatio nostræ miseriæ:
 „Exemplum virtutum ipsius. Demonstratio gra-
 „vitatis peccati. Commendatio Divinæ gloriæ.
 „Necessitas humilitatis nostræ. Et denique Do-
 „ctrina vitæ. Doctrina mortis. Omnia gravia
 vitæ, consortio JESU Patientis dulcescunt, non
 minus quam aquæ amaræ per lignum.

„Plurimum quoque juvant Passio & Exem-
 „pla JESU, nostro corpori excutiendo, & ani-
 „mi sterilitati fœcundandæ.

„Porro ad omnium malorum durissimam
 „mortem tolerandum, quanta consolatio est
 „exemplum Christi mortalissimè morientis, cum
 „Passu sit pro nobis, vobis relinquens exemplum ut
 „sequamini vestigia ejus. Devotè & sublimiter
 Balduinus exclamat. O rem mirandam & sus-
 pendam! inde obligamur usque ad mortem obnoxii,
 unde per mortem dimittimur à morte liberi: inde
 mortis debitum contrahitur, unde mortis debitum
 absolvitur. Jam ergo ex nova causa mortis debi-
 tores sumus, quamvis ex veteri culpa, nihilomi-
 nus ex nova gratia. Sed mors peccatorum pes-
 sima: debitæ pœnæ est quædam exsolutio: sic te
 me

1. Petr. 2.

G: —
 Bi
 opere
 JOMM
 NE
 SE

men ut ingratitude nulla sequatur absolutio :
pretiosa verò Mors Sanctorum, quæ per mortem
Christi est quædam gratiarum actio & vicissitudi-
nis nonnulla similitudo. Hæc autem est simili-
tudo, obedientia usque ad mortem.

Ubi autem fecundiori fructu Charitas, „
quàm ad præsentiam tantæ charitatis JESU, tot „
laboribus, humiliationibus, passionibus, & „
morte ipsâ, authenticâ, & probatissimâ? ve „
lut enim palmæ, & nonnullæ arbores ad præsen- „
tiam alterius fecundantur, & inclinantur ad so- „
ciam: sic nostrum Amorem trahit Charitas JESU „
ex arbore Crucis. Ipse dixit. *Si exaltatus fuero* „
à terra, omnia traham ad me ipsum.

Quid dicam, quantum compendio delicia „
rum, & strangulationi (ut sic dicam) elationis „
& in summa, correctioni pravæ omnium „
affectionum faciant dolores JESU, & humili- „
tates, quarum memoriâ facilius toleramus ad- „
versa, adversamur superbiæ?

Quid dignius Deo quàm dispendium pec- „
catorum, quàm emolumentum virtutum? u- „
trumque artificium est Passio & Humilitas JESU. „
Christus Hostia fuit pro delicto, cujus sanguis „
per gyrum cordis nostri, (quod altare divinum „
est) fusus in ejus Passionis memoriâ dedicat &
sanctificat affectus nostros.

Atqui formidinem peccati quid magis com- „
mendare potuit, quàm ita pro alieno affligi in- „
nocentissimum Dei Filium, & Dominum Ma- „
jestatis? Idem dico de magnitudine gloriæ „
quam nobis tanto emit ejus Dominus. Majestas „
divinarum perfectionum, & attributorum, ubi „
dignius patefacta? ubi Misericordia? ubi Justitia

Rr 5

augu-

Dirig:
Cxi
ascen
lis III
V
8

augustiùs manifestatæ? Namque ut nostrum miseretur Filius Dei, suæ vitæ non pepercit: & Pater ne derogaret Justitiæ suæ, non pepercit Charissimi Filii vitæ. Ubi Sapientia emicuit altior quàm in hoc fœdere misericordiæ & Justitiæ? Ubi Patientia Dei fortior, quàm per infirmitatem omnipotens? Optimè dixit Augustinus, ejus infirmitatem ex potestate esse. Ubi major Doctrina vitæ, quàm ex morte ipsius vitæ per omnium rerum contemptum, & penuriam?

„ Immensum esset gloriam Humilitatis JESU
 „ & fructus Passionis ipsius enumerare. Patet
 „ omnibus convenientia tanti Sacramenti Deo
 „ indignissimi. Experientia jam probavit gloriosissimum, cum Passionem JESU cultus & notitia Dei debeat. Christi Crux super Imperatorum capita, ad Majestatis signum gestatur. Super omnem mundi gloriam hoc signum exaltatum est, ut verè juxta Isaia dictum. *Super montem caliginosum signum levatum sit.*

Hucusque Eusebius: dignè satis de Dignitate Dominicæ Passionis.

MODUS XCIII.

Nonagesimus tertius Modus Meditandi Passionem Domini est; secundum fines, atque usus, & fructus, ex eadem Passione meditando, ac deinde utendo decerpandos; ita verò decerpandos, ut ipse homo totus quàm maxime in Christum Passum vivaciter transformetur, corde, affectu, vitâ, moribus, animo, sensuque omni. Enumerabo, & enarrabo hos fines, usus, affectusque verbis Seraphici Doctoris, tali siquidem lingua

G:
 Bi
 opere
 JOMM
 Ne
 SE